

vou »První všeobecné«, bude svého času kryta plně v čsl. měně, vybočil z mezí volné úvahy vymezených jemu cit. předpisy, neboť dal se vésti zřetelem k zájmům zaměstnanců cizozemské pojišťovny, tedy k zájmům osob. jejichž ochrana jemu ani podle pojišťovacího regulativu ani podle vl. nař. č. 402/1920 svěřena nebyla.

Bylo proto nař. rozhodnutí, pokud jím bylo udělení schválení převodu učiněno závislým na splnění podmínek shora ad 1. a 2. uvedených, zrušeno podle § 7 zák. o ss, jinak bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 6125.

Pensijní pojišťování: * Chromolitograf, který dle předložených výkresů na kámen kreslí, jest duševně činným ve smyslu § 1, odst. 2. lit. a) zák. č. 89/20.

(Nález ze dne 4. prosince 1926 č. 24.991.)

Prejudikatura: Boh. 1666 adm.

Věc: Firma B. a spol. v Brně (adv. Dr. Jan Fleischmann z Prahy) proti ministerstvu sociální péče (min. rada Dr. Bronislav Vellek, za zúčastněné Františka A. a Jaroslava N., adv. Dr. Teodor Šmeral z Prahy) o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím uznal žal. úřad v pořadí instancí, že litografové Jaroslav N. a František A. ve svém zaměstnání u stěžující si firmy od 1. července 1920 podléhají dle zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. pojistné povinnosti pensijní, ježto práce, které oba zaměstnanci dle provedeného šetření vykonávají, dlužno považovati jako práce kresličské za práce převážně duševní.

O stížnosti nss uvážil:

Dle názoru nss-u nutno činnost obou zaměstnanců považovati v podstatě za činnost kresličskou. Neboť oba nepřenášeli předložené jim výkresy na kámen cestou chemickou nebo mechanickou, nýbrž sami na kámen kreslili, při čemž je nerozhodno, činili-li tak tužkou, perem či jehlou. Kresličská činnost pokládána byla již podle cis. nař. z 25. června 1914 č. 138 ř. z. za činnost převážně duševní (§ 1 ve spojení s § 1a, 4. odst.) a poněvadž zák. z 5. února 1920 č. 89 Sb. pojem duševní činnosti nijak nevymezil, nutno míti za to, že po této stránce stojí na stanovisku norem dříve platných. Nutno tedy i za platnosti zák. č. 89/20 práci kresličskou jako duševní hodnotiti a to bez rozdílu, jde-li o činnost, kde kreslič obraz tvoří, neb kde kreslí dle přílohy mu dané. Při kreslení — třeba by i kresleno bylo dle předlohy — nejde o pouhou pohotovost ruční, t. j. ovládání tužky či toho, čím se kreslí — nýbrž podstatou činnosti kresličské je duševní činnost, která nad onou ruční pohotovostí převládá.

Neshledal proto nss, že by žal. úřad hodnotě činnost obou zaměstnanců jako převážně duševní, byl se dopustil nezákonnosti. Nss poukazuje ostatně i na nál. Boh. 1666 adm., v němž jednáno bylo o pensijní povinnosti rýsovačů ve strojárně, a kde vysloveno, že činnost taková

právem jako činnost kresličská a tedy převážně duševní byla hodnocena.

Byla-li činnost zaměstnanců, o které nyní jde, právem hodnocena jako převážně duševní, podrobil je žal. úřad právem dle § 1 odst. 2 lit. a) zák. č. 89/20 pensijní povinnosti.

Pokud stížnost vytýká, že chromolitografové nejen na kámen kreslí, nýbrž i kámen leptají a jinak upravují, kterážto činnost prý je ryze manuální, dělnická, nemohl nss dle §§ 5 a 6 zák. o ss. k této námitce přihlížeti, ježto o zaměstnancích, o které jde, nebylo v adm. řízení nikdy a nikým tvrzeno, že by kromě kreslení na kámen ještě jinou činnost vyvíjeli, a žal. úřad nerozhodoval a ovšem ani rozhodovati nemusel o otázce, v adm. řízení na spor nevznesené, převládá-li u zaměstnanců, jichž spor se týká, tato činnost manuální, či ona činnost duševní, kresličská.

Č. 6126.

Pensijní pojišťování: * Zaměstnanec, který hraje v orchestru, je duševně činný a podléhá pensijnímu pojištění, třeba by šlo o orchestr v kinematografu a hraní hudby lehké.

(Nález ze dne 4. prosince 1926 č. 24.992.)

Věc: Josef K. v P. proti ministerstvu sociální péče (ze zúč. všeob. pens. ústav v Praze Dr. František Klučina) o pensijní pojištění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím rozhodl žal. úřad v pořadí instančním, že Václav S. ve svém zaměstnání u st-lev počínaje 1. srpnem 1920 podléhá pens. povinnosti pojistné, poněvadž činnost jeho jako hudebníka jest převážně duševní a zakládá podle § 1 odst. 2 lit. a) zák. z 5. února 1920 čís. 89 Sb. pensijní pojistnou povinnost. Okolnost, že jmenovaný byl jen podřízeným hudebníkem a že hrál pouze běžné kousky, je pro pojistnou povinnost nerozhodná.

O stížnosti nss uvážil:

Nesporno je, že Václav S. zaměstnán byl v době od 1. srpna 1920 jako hudebník v orchestru st-lova kinematografu. Sporným je hodnocení jeho činnosti; kdežto žal. úřad hodnotí jeho činnost jako převážně duševní, tvrdí stížnost, že činnost ta nebyla převážně duševní, ježto S. byl jen podřízeným hudebníkem a hrál jen běžné kusy. Proto chybí dle názoru stížnosti činnosti jeho ony znaky, které duševní činnost charakterisují, totiž zvláštní vyšší způsobilost, duševní námaha a duševní napjetí, st-li nedostává se mimo to ani odborného vzdělání. V nevyšetření skutečnosti, že S. hrál jen obvyklé kousky, vidí stížnost i podstatnou vadu řízení. Stížnost rozlišuje mezi hudebníky hrajícími těžší skladby, vyšší ceny umělecké a hudebníky, hrajícími skladby lehkého druhu, a jen prvnější považuje za duševně činné.

Nss nesdílí názor, že by takto bylo lze rozlišovati. Zákon pensijní podrobuje pens. povinnosti zaměstnance převážně duševně činné a nečiní rozdílu mezi jednotlivými duševními činnostmi po té stránce, jsou-li namáhavější, vyžadují-li většího duševního napjetí, předpokládají-li vyšší vzdělání či nikoli a vyžadují-li či nevyžadují-li zejména nějaké tvořící činnosti. Hudba v orchestru provozovaná je uměním, a každý, kdo